

kunne gå på vandet. Der foretrækker vi at få lavet en ordentligt gennemarbejdet reform, hvor vi er sikre på, at forholdene er i orden, vi er sikre på, at vi ikke lader nogen drukne.

Kl. 12.25

Noget af det, som vi bliver ved med at høre fra regeringen og Dansk Folkeparti, er, at man laver én indgang, at vi får store, dygtige kommuner. Så er det, jeg ikke kan lade være med hele tiden at tænke på Københavns Kommune, som hele tiden har haft én indgang, hele tiden har været både amt og kommune, og hvor der er så ufattelig mange borgere, der er kommet i klemme, bl.a. fordi vi har nogle totalt overbelastede socialkontorer.

Jeg kan ikke se, hvorfor det, at alle andre kommuner skal gøres til noget, der ligner København, skulle gøre, at vi fik et bedre socialsystem. Så længe man ikke ændrer på hele kasse-tænkningen, refusionerne osv., ikke sørger for, at man grundlæggende tænker det sociale område helt anderledes, så har jeg svært ved at se, at alle større kommuner og det, at kommuner nu skal varetage både kommune- og amtsfunktioner, skulle gøre tingene bedre.

Her er det så, at regeringen og Dansk Folkepartis tro på markedet kommer ind. Man skal købe og sælge pladser, kan vi se, ligesom vi oplever på mange andre områder, at man kan købe og sælge. Selvfølgelig kan man være glad for, at der er mange forskellige tøjbutikker, hvor man kan købe og sælge meget forskelligt tøj. Men hvis man følger lidt med i tøjbutikkerne, så kan man også se, at der tit lukker nogle, så åbner der nogle andre, men vi ønsker vel ikke på institutionsområdet, at der hele tiden åbner og lukker institutioner, fordi det er markedet, det skal styre. Hvis institutionerne lukker, så koster det altså virkelig store ressourcer. Det koster især for de borgere, der skulle have et godt, trygt tilbud. Det koster også hos de ansatte, der har den konstante usikkerhed, om det sted, de er ansat, nu skal lukke om kort tid, fordi man mangler den fornødne økonomiske sikkerhed. Så koster det også i materialer, indretning osv. Derfor har jeg meget svært ved at tro på det her marked og de private udbydere, der skal klare det hele.

Dertil kommer så det, som vi var lidt inde på under de korte bemærkninger, om de private tilbud nu også skal levere den viden, som man er så optaget af vi får samlet. Jeg håber, socialministeren kan afklare det, og ellers må vi jo få det afklaret under udvalgsarbejdet, om man vil sikre, at de her mange private, man gerne vil have ind

på området, skal aflevere den viden omkostningsfrit, som de får i arbejdet, eller om vi skal til at betale for, at de udvikler forskellige modeller, nøjagtig ligesom vi i dag tager til USA og andre steder og køber forskellige modeller for, hvordan man behandler forskellige grupper.

Jeg synes ikke, det er en god udvikling, hvis vi skal til at betale dobbelt, både for at have nogle anbragt og bagefter for at skulle bruge den viden, der bliver udviklet. Det er vel ikke lige det, der fremmer muligheden for, at vi får samlet mest muligt viden og får udviklet mest muligt.

Dertil kommer hele spørgsmålet om retssikkerhed, som vi diskuterede meget, da vi i tirsdags diskuterede de her nye borgerservicecentre, som jo skal være hele indgangen til det sociale system og til alt andet i det offentlige, og hvor fremover en medarbejder fra kommunen altså skal kunne stå i den her kvikskranke – og med fru Anne Baastrups ord være kvikskrankepave – og der skal kunne både svare og hjælpe borgere, der vil have en byggetilladelse til en carport, skal kunne hjælpe forældrene med det hjerneskadede barn, skal kunne hjælpe stofmisbrugeren, der vil i behandling, skal kende hele det offentlige område, skal have adgang til samtlige edb-systemer osv. Det er ikke særlig betryggende for retssikkerheden. Det bliver vi altså nødt til at få gjort noget ved, og jeg håber, at vi ved den behandling af retssikkerheden, der skal være fremover på tværs af udvalgene, kan sikre, at vi får ordentlig databeskyttelse også af de allermost personfølsomme oplysninger.

Så er der spørgsmålet om de ansatte. Det er jo helt afgørende, når man skal tage sig af andre mennesker, at de ansatte, både de ansatte, der er direkte ude på institutionerne og møder borgerne, og de ansatte, der sidder med specialviden i amterne, er der i lang tid og har ordentlig sikkerhed for deres vilkår.

Med den jobusikkerhed, der er i hele kommunalreformen, hvor vi ikke fra regeringen har kunnet få nogen form for jobgaranti, ikke har kunnet få nogen garanti for heller, at man sætter de fornødne midler af til efteruddannelse og kompetenceudvikling af de ansatte, risikerer vi, at mange bliver så nervøse for, hvad der sker, og synes, det er så opslidende at vente så længe, at de søger andre steder hen, og at vi derfor dels kommer til at stå med et overgangsproblem, hvor vi ikke ved præcis, hvad der kommer til at ske, dels kommer til at stå med, at vi mangler de ansatte, som der er brug for senere.

Kl. 12.30